

Bemærkninger til forslaget

Regeringen satser på, at 30.000-40.000 personer frem til år 2005 skal i job på særlige vilkår, hvor arbejdsgiveren får et tilskud for at ansætte folk på 1/3, 1/2 eller 2/3 af lønnen. Det er det, man kalder et skåne- eller fleksjob.

Forslagsstillerne mener, det er bedre, at folk har et meningsfuldt job tilpasset deres arbejdsevne, end at de bare bliver smidt ud af fællesskabet og sendt på førtidspension.

I dag er det samtidig sådan, at mange handicappede rent faktisk har et arbejde på fuld tid - det gælder faktisk 50 pct. af de handicappede under 50 år. Men de er ansat på helt normale vilkår i ordinære stillinger. Selvom man er blind, kan man godt passe telefoner, og fordi man sidder i kørestol, kan man godt være mester i multimedier på en computer. Der findes heldigvis stadig små eller aktive arbejdspladser, som løser problemerne, når de opstår - hvis en arbejder bliver skadet, får han et andet job på samme arbejdsplads under normale vilkår.

Mange handicaporganisationer frygter, at handicappede fremover i stedet pr. automatik henvises til skånejob med tilsvarende tab af rettigheder, fordi det bedre kan betale sig for arbejdsgiverne.

Og der er en lang række andre problemer.

Er man blevet ansat i et skånejob, er man ikke længere til rådighed for det normale arbejdsmarked. Man kan derfor ikke blive dagpengeberettiget, heller ikke selv om man måske arbejder 20-30 år. Det eneste sikkerhedsnet, man har, er en såkaldt ledighedsydelse, der svarer til 82 pct. af dagpengene, og som kun udbetales i 3 måneder. En betingelse for, at man kan få denne ledighedsydelse, er, at man kan dokumentere, at afskedigelsen ikke er selvforskyldt. Det er kommu-

nen som skal vurdere dokumentationen. Det er også kommunen, som skal udbetale ledighedsydelsen. Fleksjobberen har ikke nogen fagforening til at tale sin sag, og retssikkerheden er tvivlsom.

Man kan heller ikke få efterløn, men kun en seniorydelse på lavere sats. Denne gruppe vil være ekstremt dårligt stillet i forhold til andre, og der er grund til at tro, at det netop er i denne bunke, regeringen gerne vil placere langtidsledige, nedslidte og andre svage grupper, der ikke længere skal kunne få førtidspension.

Virkeligheden viser, at kun 5 pct. af de danske virksomheder reelt påtager sig en eller anden form for »socialt ansvar«. Og der er ingen krav om egentlige stillingsbeskrivelser, der sikrer, at den ansatte på skånejob rent faktisk ydes beskyttelse. Tvang og kvoteordninger kan medføre, at virksomhederne søger at opfylde normen ved at »prikke« deres egne medarbejdere ud - dem, som har svært ved at følge med eller har et større sygefravær.

Forslagstillerne kan frygte, at de nemme eller aflastende opgaver på arbejdspladserne bliver henvist til skånejobbere med den virkning, at arbejdsmiljøet for de ordinært ansatte bliver hårdere.

Forslagstillerne kan frygte, at kommunerne for fremtiden håndterer langtidssygefravær socialt - dvs. ved at presse folk over på skånejobvilkår i stedet for at tilbyde ordentlig revalidering.

Derfor er det forslagstillernes krav til fleks- og skånejob, at mennesker, som ansættes under disse ordninger, sikres samme ret til dagpenge, efteruddannelse, orlov og efterløn samt alle øvrige rettigheder, som alle andre på arbejdsmarkedet har. Skånejob må aldrig træde i stedet for revalidering til ordinært job.